

14 CONGRESO PSPV-PSOE XIMO PUIG | INFORME DE GESTIÓN

13 de noviembre de 2021

Companys i companyes:

Molt bon dia a totes i a tots.

Abans de res, vull començar amb una paraula: GRÀCIES.

Gràcies perquè en este any i mig tan difícil, –un temps de dolor, preocupació i dificultats– m’ha acompanyat una certesa: Que tots vosaltres estaveu ahí.

Sabia que els 17.000 militants d’esta gran família estaveu ajudant a l’única causa important: salvar vides, salvar treballs i salvar famílies.

Cadascú, en el seu paper, estava ahí: espentant.

I per això vos done hui les gràcies:

Perquè en tot moment –en cada un dels 613 dies d’esta terrible pandèmia– m’he sentit ajudat, recolzat i acompanyat per tots vosaltres.

I eixe honor de representar-vos en els moments més difícils de la nostra vida,

Eixa força de sentir el vostre alé quan més falta em feia –companys i companyes– mai l’oblidaré.

Companyes i companys:

El president Zapatero acaba de publicar un llibre sobre Jorge Luis Borges. Diu Borges que “som la nostra memòria”.

En això pensava esta setmana: En la memòria col·lectiva que tots nosaltres representem.

Som les mans tacades de tinta d'aquells obrers tipògrafs que van fundar la primera agrupació socialista valenciana en 1884.

Som la veu valenta de Maria Cambrils, que va empeltar de feminisme el nostre ADN amb una frase per a la Història: "No volem pietat, sinó justícia".

Som també la dignitat de Rodolfo Llopis, que des de l'exili més auster va mantindre viva la flama en la llarga nit del dictador.

Som, per descomptat, la il·lusió recobrada de milers de joves als anys 70.

Els que NO esperaven en casa a que arribaren els drets. Sinó que eixien al carrer a lluitar per ells.

Els que patiren la repressió, com eix professor que es deia Vicent Soler i Marco.

Els que pintaven les pancartes de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia".

Som el valor de Ricard Pérez Casado, el primer alcalde d'Espanya que va traure a Franco d'una plaça i va dir: "Ja està bé: el burro i l'haca fora de la plaça".

Som tots aquells alcaldes i regidors que fa 40 anys recuperaren un autogovern que ens furtaren al camp de batalla d'Almansa.

I encara som més que això.

Som "la visió de País" que va cristalitzar Joan Lerma:

Amb la sanitat pública universal.

Amb la Llei d'Ús que dignificava el valencià.

i amb un IVAM que ens situà a l'avantguarda.

Som-benvolguts Joan Romero, Ignasi Pla i Jorge Alarte- la lluita incansable contra la corrupció durant vint anys d'infausta memòria.

Som-companys i companyes- l'orgull recuperat d'un poble al que ningú, com cantava el Tio Canya, "tornarà afer baixar la cara".

Eixa és la nostra memòria.

El coratge d'Ernest Lluch,
L'alegria transformadora de Carmen Alborch,
La lleialtat al poble d'Agustín Navarro.
La decència de Pepe Camarasa,
i L'esperit rebel de Ramón Vilar.

Eixa és la memòria socialista.
Eixa és la millor herència que tenim.
Eixe és el nostre capital. I ningú el pot igualar.

Companys i companyes:

Venim d'ahí.

I arribem a este Congrés en un moment extraordinari. Si prenem perspectiva, ho veiem amb claredat.

En el 12 Congrés (de l'any 2012) ambicionàvem un objectiu: aconseguir el Canvi polític a la Comunitat Valenciana.

I ho vam complir:

Vam netejar el model de corrupció, de sectarisme i desigualtat que embrutava la nostra terra.

En el 13 Congrés (de l'any 2017) l'objectiu era:
Convertir-nos en la primera força política a la Comunitat Valenciana.

I ho hem aconseguit:

Portem 5 eleccions seguides sent el partit més votat en les Municipals, les Autonòmiques, les Generals i les Europees.

Gràcies a eixe gran recolzament de la ciutadania hem millorat la vida de les famílies valencianes.

Tot el que heu fet vosaltres, cada militant, cada regidor i regidora, cada alcalde i alcaldessa, cada càrrec públic socialista, ha merescut la pena.

Tot el que feia cada militant en cada una de les nostres agrupacions –per insignificant que a voltes semblara–, ha merescut la pena.

Perquè eixe militant estava canviant les coses.

Estava millorant la vida de la nostra terra i de la nostra gent.

Com diu Steiner, vosaltres heu sigut “el rayo que nos ilumina en mitad de la oscuridad”.

Heu portat esperança als pobles menuts i a les grans ciutats.
Heu portat esperança a les cases de moltes famílies que ho necessitaven.
Heu portat esperança al cor de les persones.

I eixe esforç col·lectiu, eixa lluita per alçar un país avergonyit dels seus dirigents i de les seues institucions i posar-lo en marxa en el seu moment més difícil –companys i companyes– ha merescut la pena.

Perquè heu canviat les coses.

Ara, en este 14 Congrés, fixe un nou repte per al PSPV:

Convertir-nos en el Partit que represente a la majoria de la Comunitat Valenciana.

La majoria.

Eixe és el nou Objectiu, la “Nova Frontera”: La Transversalitat.

El projecte socialista inicia un nou període: Volem superar les barreres partidistes.

El PSPV és el partit de les majories. I ara hem d'anar a per la majoria.

Som “La Casa Gran” on caben tots els valencians.
Este projecte és l’únic que garanteix una Comunitat còmoda per a tots.

I per arribar a La Majoria només hi ha un camí:
Entendre bé quina és l’ànima de la Comunitat Valenciana i no voler moldejar-la als nostres ideals o prejudicis.

Al contrari: El PSPV ha de prendre la davantera i anar a l’encontre de la majoria de la societat. Com hem fet en estos 6 anys.

Ni dogmatismes ni essencialismes.

El nostre principi més important és ser útil al conjunt de la societat valenciana. A la majoria de la societat valenciana. No tan sols a una part.

Potser això ho ambicionen alguns: representar només a una part.
I és molt respectable. És la seua opció.
Però eixa NO és la nostra via.

Perquè hi ha una cosa evident:
Qui no és capaç d’apreciar totes les mirades de la Comunitat Valenciana, és impossible que la governe bé.

Companys i companyes:

En estos 6 anys com a president he participat en més de 3.000 actes oficials per tota la Comunitat Valenciana.

He visitat centenars de municipis i he parlat amb moltes, amb moltíssimes persones.

És el privilegi més desconegut de ser president: conèixer a fons el nostre país i a la nostra gent.

I trac una conclusió: l’ànima valenciana és la seua diversitat.

Eixa és la conclusió: Ens uneix la diversitat.

Eixa diversitat ja ens va forjar en els nostres orígens com a poble, fa 800 anys, quan el repoblament va forjar una comunitat política on convivia distintes religions, llengües i procedències.

Per això, el PSPV fa seues totes les mirades de la C. Valenciana.

Sabem com és la nostra terra i l'estimem així:

Sobretot, perquè sentim Orgull per esta terra. Sentim eixe "Orgull Valencià" que la pandèmia ha visibilitzat després de tanta foscor passada.

L'Orgull Valencià era un sentiment molt més profund que una carrera de cotxes ràpids pensada per als de sempre i per a "lo" de sempre.

L'Orgull Valencià NO eren els grans esdeveniments que acabaven en grans estafes.

L'Orgull Valencià és saber que hem estat a l'altura com un poble fort, unit i solidari quan més falta feia:

En el compliment d'unes mesures que han salvat vides, treballs i empreses. I en una vacunació responsable que ens ha fet estar ARA al capdavant del món i més segurs.

Després de molts d'anys d'abaixar la cara per vergonya pública, eixe és ara l'Orgull Valencià: que ningun valencià tinga mai més que baixar la cara pels seus governants.

Companys i companyes:

Mireu:

L'altre dia estava amb mon pare, que té 91 anys.

I recordàvem els viatges que -fa molts anys— férem junts amb el seu camió. Un Leyland de color roig.

La del camioner és una vida que ensenya a mirar, a pensar i a esperar.

Una vida d'esforç, de dignitat i de paciència.

Els socialistes valencians sabem molt d'això:

Sabem de l'esforç de treballar per una terra i un poble sense esperar res a canvi.

Sabem de la dignitat que exigeix la noble tasca que és la Política.

I Sabem de la paciència perquè vam estar 20 anys treballant per la dignitat d'este país.

Eixa conversa amb mon pare em va fer imaginar què voríem si hui férem, -junts, un altre viatge en el Leyland roig, un camió que em va permetre estudiar i fer altres viatges fins arribar hui ací.

Em va fer imaginar què voríem si férem un últim viatge, ja sense presses per deixar la càrrega, sinó pel simple gust de viatjar junts pel país dels valencians.

I què voríem?:

Eixint de casa per les Torres de Sant Mateu -com sempre féiem- voríem:

Als Ports i al Maestrat, l'energia del turisme i el desafiament d'assentar més-fàbriques.

En l'Alcalatén y el Alto Mijares, la potencia del sector cerámico y el reto de mejorar la atención a los mayores.

En el Alto Palancia, unos pueblos con gran calidad de vida que trabajan por fomentar el cooperativismo.

A la Plana Alta, el creixement del Port de Castelló i la necessitat de millors rodalies.

I a la Plana Baixa, la fortalesa logística d'Onda i Nules.

En eixe punt del viatge creuaríem una frontera invisible.

I voríem al Camp de Morvedre el futur que obri la indústria a Parc Sagunt.

Al Camp de Túria, el bressol cultural de les bandes de música.

A València, l'Horta Nord i l'Horta Sud, la riquesa cultural que ens donen les persones de 180 països que són els "nous valencians".

En la Serranía y el Rincón de Ademuz, una biomasa forestal como oportunidad frente a la despoblación.

En la Plana d'Utiel i Requena, la vanguardia más innovadora en el vino y la industria del Rebollar.

Pasando por la Hoya de Bunyol y Chiva y el Valle de Ayora-Cofrentes, veríamos las oportunidades generadas por las renovables y el músculo de las cooperativas.

A la Costera, la Canal i la Vall d'Albaida, el potencial del turisme cultural, amb Xàtiva com a símbol.

A les dos Riberes, una agricultura que ha de seguir modernitzant-se per trobar el relleu generacional, i el lideratge industrial de Ford.

i A la Safor, una combinació de turisme i serveis que impulsa a la indústria i a l'ocupació.

Ja en Oliva, el vitatge canviaria de província sense canviar de paisatge (i no pagar peatge), i voríem:

A les Marines, l'impuls d'un turisme que és referent a Europa, amb capital ací a Benidorm, i la necessitat d'ampliar l'Hospital Comarcal i de que arribe el Tren de la Costa.

Companys i companyes:

De tornada cap a casa –quan el camioner pensa en les lliçons del viatge– la reflexió compartida seria clara.

Som una terra diversa.

- De l'Albufera al Penyagolosa.
- De la pedra en sec als arrossars.
- Del valencià al castellà.

Persones molt distintes en orígens, en paisatges, en llengües, en orientacions sexuals, en ideologies.

Persones molt distintes. Però amb una cosa en comú, que he pogut conèixer en estos anys: l'honradesa dels valencians.

I eixa varietat de contrastos –que incomoda tant a alguns i que a uns altres els costa tant de gestionar—, és la gran riquesa del país dels valencians.

I així ho entén el PSPV.

Perquè nosaltres

Sentim orgull de Raimon quan canta “Al Vent”,
i de Camilo Sesto quan canta “El meu cor és d'Alcoi”.

Perquè als dos hem premiat en les distincions de la Generalitat.

Nosaltres

entim orgull de l'oncòloga Ana Lluch i de l'empresària Victòria Fernández, de Vicky Foods.

Perquè les dos han millorat la nostra societat.

Nosaltres reivindicuem amb orgull a Francisco Brines, amb un castellà digne del Premi Cervantes, i a Vicent Andrés Estellés, que ens va ensenyar en valencià que “no s'és res si no s'és poble”.

Perquè als dos admirem i sentim nostres.

Companys i companyes:

Nosaltres apreciem la gran diversitat valenciana.

Per això hem construït aliances polítiques que han donat Estabilitat.

Per això hem propiciat les transformacions socials que ha fet el Govern del Botànic.

Perquè estem fets per a la diversitat i perquè hem sabut gestionar la diversitat política que ha escollit la ciutadania.

Ho hem fet amb governs compartits i amb una mateixa actitud:

Sense sectarismes.

Sense prejudicis.

Amb transversalitat.

I per això, hui, vos demane tots els esforços per intensificar:

El respecte

L'estima,

i L'orgull

amb esta gran diversitat.

Perquè el teixit és la Comunitat Valenciana.

I el fil per a cosir-la és el Partit Socialista.

Compañeras y compañeros:

El segundo mensaje que quiero trasladar hoy es el sentido de la Nova Via Valenciana.

En este Congreso renovamos ideas y renovamos equipos y para encontrar las mejores soluciones y para dar las mejores respuestas.

Esta Nova Via Valenciana tiene 3 carriles y una dirección.

Los 3 carriles son:

- La creación de Trabajo.
- La Igualdad de Oportunidades y de Género.
- Y la Sostenibilidad justa.

Y la dirección de esa Vía Valenciana es Crecer.

Orientar nuestras políticas para Crecer.

- Crecer en bienestar, en derechos, en libertades.
- Crecer en riqueza, en trabajo, en igualdad.
- Crecer en protección, en cohesión, en solidaridad.
- Crecer en seguridad, en agilidad, en prosperidad.

Crecer –por encima de todo– en empleo.

El trabajo: ese es el primer carril de la NovaVia Valenciana.

Compañeras y compañeros:

- Queremos que la gente pueda trabajar.
- Queremos ayudar a las empresas y a los autónomos a ganarse la vida.
- Queremos crear la atmósfera institucional de Estabilidad, Confianza y Estímulo para crear empleo.

Y eso es lo que hemos hecho en este ciclo de progreso en el que lideramos las principales instituciones.

En 6 años, la Comunitat Valenciana ha crecido en 337.000 afiliados a la Seguridad Social.

Un 20,5% más; muy por encima de la media española.

Somos la comunidad que más ha crecido en creación de empleo en términos relativos.

La que más.

Creando 125 puestos de trabajo al día. 125 al día.

Y ahora, después de una terrible pandemia, estamos a solo 30.000 afiliados del récord de trabajadores en la Comunitat Valenciana.

Pero no nos podemos conformar con eso.

No cabe la autocomplacencia.

Porque aún hay demasiado valencianos que quieren trabajar y que no pueden.

Y nuestro objetivo irrenunciable es el pleno empleo.

Esa es la causa común que los socialistas tenemos que liderar:
La creación de empleo.

Teniendo clara una cosa que la pandemia ha puesto de manifiesto.

Todas las personas que trabajan tienen el mismo valor, con independencia de cuál sea su ocupación.

Podrán tener un salario mayor o menor.

Pero no hay trabajadores de primera y de segunda.

Médico, transportista o profesora;
Reponedor, limpiadora o administrativo:

Todos somos esenciales.

También las personas que no trabajan.

Porque ninguna persona puede medirse por su productividad.

Y por eso, tenemos que fortalecer
una "Sociedad de Respeto".

Una "Sociedad de Respeto" donde no tenga cabida la precariedad.

- Ismael, Ana: Contamos con la ayuda de los sindicatos, como en todas las batallas laborales que nos han hecho avanzar.
- la negociación sindical,
- el salario mínimo,
- a inspección de trabajo.
- Salva: Contamos también con la patronal.

Porque ningún modelo de precariedad es sólido ni perdura.

(Y esa parte de la ecuación la olvidan algunos.)

Por eso queremos crecer.

Para hacer crecer el Modelo social que hemos promovido en la Comunitat Valenciana.

La "Sociedad de Respeto" que no cree en dogmatismos ni en totalitarismos.

La "Sociedad de Respeto" que conforma la gente corriente, que no va por la calle ni insultando ni amenazando.

La “Sociedad de Respeto” que es tolerante y que –como pasa en toda Europa– rechaza a la extrema derecha.

La “Sociedad de Respeto” que NO quiere que el fanatismo esté en el Gobierno valenciano decidiendo la educación, marginando la diversidad sexual, censurando la cultura o vulnerando derechos humanos.

Y una cosa está clara: la derecha solo gobernará si lo hace con la extrema derecha.

Y frente a eso, la receta de Raimon:
“Nosaltres diguem NO”.

Y lo hacemos desde la izquierda abierta.

- Pensando en esa mayoría a la que nos dirigimos.
- Y Pensando en que hay una amenaza mayor incluso que la corrupción.

Y es proteger la democracia frente a los fanáticos.

Por eso NO podemos dormirnos ni confiarnos.

No dejéis de empujar, compañeros:
porque nadie lo puede todo solo.

Por eso pido una piña de miles de militantes socialistas, porque hay mucho en juego.

Está en juego la educación de vuestros hijos.

Está en juego vuestro trabajo.

Está en juego el bienestar de vuestros padres.

Está en juego la libertad de las mujeres.

Está en juego –en definitiva– una vida mejor para cada valenciana y valenciano.

Compañeras y compañeros:

El segundo carril de esta Nova Via Valenciana transita hacia la Igualdad.

Nos referenciamos en un nuevo modelo:
la “fórmula finlandesa”.

Cómo sabéis, Finlandia tiene 5 millones de habitantes (igual que nuestra Comunitat).

El proyecto político que lidera la primera ministra socialdemócrata Sanna Marin se basa en 2 pilares: la Educación y el Feminismo.

Esas son las dos palancas para la
Igualdad de Oportunidades.

- Una buena educación, que iguale en oportunidades,
- Y una sociedad de igualdad entre mujeres y hombres.

Esa es la receta para superar las principales desigualdades de clase y de género.

Mirad:

Dijo el presidente Abraham Lincoln que:

“Todos los hombres nacen iguales,
pero es la última vez que lo son”.

Está en juego –en definitiva– una vida mejor para cada valenciana y valenciano. Para eso existe la socialdemocracia:

Para garantizar que el esfuerzo de cada persona, y no su herencia, determina el futuro de cada uno.

Para eso existe la socialdemocracia: para que el hijo de un camionero, o de una cocinera, o de una limpiadora, pueda llegar a President con la ayuda de la sociedad.

Sabemos que el ascensor social está averiado.

Que los jóvenes son los que más están pagando la falta de oportunidades.

Y por eso, para superar las desigualdades, esas dos tienen que ser nuestras respuestas:

- En primer lugar: Una Educación pública de máxima calidad en todos sus niveles que forme en valores humanistas y que capacite para encontrar trabajo.
- y en segundo: Una sociedad que no tolere ninguna discriminación a las mujeres ni –mucho menos todavía– que consienta la violencia machista:

Ese es el peor rostro de nuestra sociedad.

Y es indigno que algunos irresponsables todavía lo banalicen.

Y es igual de indigno que los amigos de esos irresponsables les hagan el juego.

Porque “Quien calla, otorga”.

Y callar, ante el machismo, es indigno. Basta ya de terrorismo machista.

Compañeras y compañeros:

El tercer carril de la Nova Via Valenciana lleva a una Sostenibilidad Justa.

Mirad:

El socialismo tiene 158 años de Historia en Europa desde que se fundó el primer partido en Leipzig (Alemania).

Desde ese momento, se ha caracterizado por 2 actitudes.

PRIMERO:

Ser vanguardia de los derechos y de las libertades que mejoran el mundo.

Y SEGUNDO:

Dar una respuesta justa frente a las desigualdades.

No se me olvida la lección de Olof Palme cuando dijo que se hizo socialista al ver:

- la pobreza en la India
- la desigualdad en los Estados Unidos
- la falta de libertad bajo el comunismo
- y las fichas de miles de socialistas en los archivos de los campos de concentración nazi.

Por eso Olof Palme se hizo socialista. Eso a mí no se me olvida.

Y a él, a quien asesinaron cuando volvía del cine una gélida noche de febrero, a él -compañeros- tampoco lo olvidamos los socialistas.

Os decía que nuestro ideario clásico, basado en la Igualdad, en la Libertad y en la Solidaridad, ha incorporado 2 grandes ejes:

- El Feminismo
- y La Sostenibilidad

Tenemos que ser vanguardia en las políticas que respetan el Planeta.

Porque la emergencia climática es una realidad que nos interpela.

Y al mismo tiempo -fieles a nuestra esencia- tenemos que hacer que esa Transición sea Justa.

Sin perdedores.
Sin procesos traumáticos.
Sin que lo paguen los más vulnerables.

No queremos otra reconversión dura como la de los Altos Hornos de Sagunt.

Porque la ecuación es sencilla:

- No habrá progreso sin un Planeta que esté protegido.
- Pero tampoco habrá progreso en un Planeta sin Justicia social.

Esa es nuestra postura:

- No queremos parar el mundo.
- Queremos transformar el mundo.

Y la respuesta es doble:

- Tecnología e innovación para transformar el mundo.
- y las medidas sociales necesarias para no dejar atrás a ningún sector.

Porque detrás de cada medida (sea el Puerto, sea el turismo o sea el azulejo) hay miles de familias que se juegan su vida y su sustento.

Y NO se puede salvar el planeta dejando morir empresas, puestos de trabajo y familias que no tienen un sueldo público a final de mes.

Esa tampoco es nuestra opción.

Nuestro modelo es aprovechar bien todas las Oportunidades que genera la Sostenibilidad y los fondos europeos y crear una malla social fuerte para no dejar caer a nadie.

Como siempre hemos hecho:

- Siendo vanguardia de los cambios que mejoran el mundo.

- Dando una respuesta justa frente a las desigualdades.
- Y teniendo confianza –y nunca miedo– en el Futuro.

Companys i companyes:

Acabe amb una última reflexió.

El nostre projecte, conformat per 17.000 militants, presideix la Generalitat, dos diputacions, 229 alcaldies i governa sobre el 80% de la població valenciana.

I hi ha una conseqüència que hem d'assumir.

“Un gran poder comporta una gran responsabilitat”.

Ja hem aprofitat eixa oportunitat en 2 sentits:

PRIMER:

Liderant governs que estan donant una resposta justa en el moment més crític.

I SEGON:

Demostrant capacitat d'acord amb la resta d'agents socials, econòmics i polítics.

Amb una actitud aperturista.
Perquè este partit no té fronteres.

És cert: els valencians ens han otorgat una gran responsabilitat.

Hui el Partit Socialista del País Valencià està més fort i més unit que en 25 anys.

Tanmateix, este Congrés NO pretén ser una demostració de força.
És –per damunt de tot– un exercici de Responsabilitat.

Este procés intern marcat

- per la unitat,
- per l'apertura
- i per la serenitat,

llança un missatge a la societat:

Els socialistes som responsables, tenim “trellat” i estem en la faena.

Perquè tenim una gran obligació:

Tenim el deure de consolidar, entre tots, este cicle de progrés que ha aportat:

- Més igualtat d'Oportunitats.
- Millor Convivència
- i Major Estabilitat.

I per això busquem eixa majoria social.

La societat valenciana no vol tornar arrere.

Perquè ja sabem on ens volen dur.

i NO:

“Sabemos lo que hicisteis el último verano. Y el otro. Y el otro. Y el otro”.

I això NO ho volem.

La tornada de la dreta amb la ultradreta significaria “El Gran Apagón” de tot allò que la societat valenciana ha aconseguit.

I això ho hem d'impedir.

Més encara després de la pandèmia.

Ja hem vist que els seus “mantres”, eixos “dogmes de fe” neoliberals, s'han desmoronat davant l'Estat del Benestar.

- Deien que el sector públic era el problema, (i ha quedat clar que la vacunació pública ens ha salvat la vida i que els ERTO han salvat milers d'empreses i de treballs).
- Deien que la dreta gestionava millor l'economia (i ací estan els resultats d'una crisi i de l'altra)
- Deien que pujar el salari mínim destruïa ocupació (i ací està el rècord històric d'afiliats)

I ara... Ara ja no diuen res.

La Comunitat Valenciana **Vol Avançar, Créixer i Millorar.**

I el nostre repte és liderar eixe Creixement per a la Majoria.

Per a la Majoria!

- Donant Solucions
- Generant Progrés
- Aportant Estabilitat
- Propiciant el Consens
- Erradicant la Corrupció.
- Aplicant el Trellat
- I sense necessitat de Cridar.

El nostre és un projecte per a la Majoria.

No per a sectors concrets de la societat, sinó per a la gran Majoria de la societat.

Eixa majoria que ens espera:

- a les fàbriques i al camp
- a les oficines i als comerços
- a les aules i als hospitals
- als pobles i a les ciutats

- a les empreses i a les associacions
- a les zones castellanoparlants i a les valencianoparlants
- a la costa i a l'interior
- a les famílies de tota classe i condició

Perquè volem tombar Murs i estendre Ponts, com ens deia ahir Serrat.

Ponts que servisquen per salvar distàncies i per connectar el país de tots.

- Ponts amb tots els paisatges i els sentiments de l'Espanya d'Espanyes.
- Ponts amb totes les comarques per cosir el país dels valencians.
- Ponts amb l'ànim de cada valenciana i valencià.

Companys i companyes: acabe ja. Diu Borges que "Som la nostra memòria". Som també les nostres esperances:

- El Treball per a tots.
- La Igualtat d'Oportunitats i de Gènere.
- i Una Sostenibilitat Justa per al Planeta i per a les persones.

Eixes són huiles nostres grans esperances.

Recordem a Obama quan diu que: "L'esperança és la força interior que ens fa progressar si posem coratge, lluita i esforç".

Companys i companyes:

- Tot el que heu fet ha merescut la pena.
- Tot el que heu superat ha demostrat força.
- Tot el que heu sembrat per fi ha germinat.

Hui vos demane que avancem cap a les noves esperances per a un demà millor.

Que avancem junts a pesar de les dificultats. Com ha fet sempre este Partit quan el camí era llarg, espinós i amb el vent en contra.

Que avancem cap a eixes noves esperances amb coratge, amb esforç, amb convicció.

I pensant, sempre, en la majoria.

Moltes gràcies, companys i companyes, i bon congrés.